

ת"פ 32312/06/17 - מדינת ישראל, באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים נגד אילן מועדי

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 32312-06-17 מדינת ישראל נ' מועדי
בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
בעניין:

המאשימה	מדינת ישראל
נגד	באמצעות המחלקה לחקירות שוטרים
הנאשם	אילן מועדי
	באמצעות באת כוחו עו"ד הגב' יפעת שי יוספזון

הכרעת דין

כתב האישום:

על פי הנטען בכתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום שירת הנאשם כשוטר סויר בתחנת זבולון.

בתאריך 16.10.15 או בסמוך לכך, עצר הנאשם את מר דג'ן נגוסה (להלן: "**המתלונן**") בעקבות אירוע של סכסוך שכנים, בו היה מעורב המתלונן. לאחר מעצרו, המתלונן נלקח לתחנת זבולון ושם בעודו אזוק, הוכנס לתא המעצר.

בסמוך לכך, ללא כל סיבה, הוציא הנאשם את המתלונן מתא המעצר, והובילו תוך שהוא מושך אותו באזיקי ידיו לתוך אחד המשרדים בתחנה שהיה ריק מאדם. במשרד היכה הנאשם את המתלונן בסטירות ובעיטות, לעבר פניו, גבו ורגליו תוך שאמר לו "**יותר לא תתעסק איתי**". לאחר מכן הובל המתלונן ע"י הנאשם בחזרה לתא המעצר.

הנאשם הואשם איפוא בתקיפה סתם - עבירה לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

תשובת הנאשם לכתב האישום:

הנאשם כפר בכך שנקט באלימות כלשהי כלפי המתלונן במהלך שהותו בתחנת המשטרה.

הוגשה "הודעה על כפירה מפורטת" המתייחסת לכל מרכיביו העובדתיים של כתב האישום.

תמצית פרשת התביעה:

להוכחת עובדות כתב האישום, העידה המאשימה את המתלון ואת חוקר מח"ש שחקר את הנאשם. כמו כן, הוגשו בהסכמה המסמכים הבאים: תיעוד חבלות המתלון (ת/8 ו-ת/8א); הודעות המתלון (אשר הוסכם לגביהן כי תשמשנה כעדות ראשית למעט שאלות ספורות, ת/9-ת/11); ופרוטוקול דיון המעצר בו עלו הטענות בדבר תקיפת המתלון (ת/12).

עדות המתלון:

המתלון מסר כי במהלך עבודתו, קיבל שיחת טלפון נסערת מאשתו, שמסרה כי השכן מאיים להרוג אותה ואת בנם. המתלון הגיע במהרה על אופניו למקום. השכן הזמין משטרה, בטרם הגיע המתלון למקום. המתלון תיאר בעדותו, כיצד הגיע למקום נסער והתקוטט עם השכן. בסמוך לכך, הוזמנה משטרה למקום, והנאשם שהגיע בלוויית שוטרת נוספת, עצר אותו. המתלון טען כי לא התנגד למעצר, אך לדבריו, למרות חוסר ההתנגדות, הפעיל עליו הנאשם אלימות. הוא אחז בו בחוזקה, הצמיד את גופו ארצה, לכביש, תוך שהוא מרתק אותו ומשתמש בברכו אותו הניח על גבו, והכל בזמן שאשתו והשכנים מסביב. המתלון טען כי לא הצליח לנשום והחל מקלל את הנאשם שניח לו. עוד הוסיף ותיאר כיצד הנאשם קיפל את ידיו מאחור ואזק אותן. המתלון מסר כי לאחר שהנאשם הכה אותו הוא חזר לחדר והציע לו מים או סיגריה, והמתלון מסר לו שהוא מצטער ושישמור הכל ביניהם, זאת אמר משום שפחד מהנאשם. המתלון מסר, כי היה לו צו הרחקה מהשכן, וביום האחרון לצו ההרחקה הגיע הנאשם באמתלה לחפש סמים, כאשר בפועל, ולתחושת המתלון, הנאשם "חיפש" אותו מאחר ואמר לו "אל תדאג אני מריח אותך".

לאחר שנעצר, הובל לתחנה והוכנס לתא המתנה. הנאשם הגיע אליו עם חולצה פתוחה, וקרא לו לבוא כשהוא "כולו באטרף" כלשונו. המתלון סירב להתלוות אליו. בתגובה, משך אותו הנאשם מהאזיקים שכפתו את ידיו והכניס אותו לחדר צדדי. לדבריו, הנאשם פנה ואמר לו "בוא עכשיו אני יראה לך מי זה גבר", והחל להכות אותו תוך שהוא נותן לו "בוקסים, כאפות, לאטמות", והמתלון בוכה.

בהמשך תיאר המתלון, כיצד מישהו הגיע ואמר לנאשם ששומעים את המתרחש, והנאשם ביקש שלא יפתחו את הדלת. המתלון הוסיף ותיאר כי התחנן על חייו בפני הנאשם, ומרוב כאבים אמר לו שהוא מצטער אם זה עוזר, והנאשם השיב שזה יעזור, והכניס אותו לחדר המתנה. כאשר היה אמור להילקח להארכת מעצר בבית המשפט, הראה ליחידת נחשון (המובילה עצורים ואסירים לבית המשפט), את הסימנים האדומים שהיו בגבו, ואת כל הפצעים שהיו בראשו. לדבריו, הם לא רצו לקחת אותו, וקיבלו אישור מיוחד מקצין משטרה. לכשהגיע לדיון בפני שופטת המעצרים בבית המשפט, הראה לשופטת את החבלות, והיא הורתה כי המתלון יועבר לבית החולים, שם גילו כי יש לו קרע בעור התוף.

המתלון מסר כי יש לו טראומה מהאירוע, מאז עבר להתגורר עם דודיו בעיר אחרת. עוד הודה המתלון בכל הדברים שאמר לנאשם בסרטון שהוצג במהלך המשפט, שם קילל ואיים על הנאשם. כמו כן, הודה שהשתולל בניידת, ומסר כי סבל מקוצר נשימה עקב הדברים שעשה לו הנאשם.

העד מר מאהדי בשיר:

העד משרת כחוקר במח"ש מזה 3 שנים והוא שחקר את הנאשם וגבה עדויות ממספר שוטרים שונים. העד מסר, כי לא ביקש ו/או ראה תעודה רפואית שמגבה את הפציעה של המתלונן הנראית בתמונות שהוצגו במשפט. לשאלה כיצד יכול לדעת שהפציעות נגרמו מהנאשם, ולא מהקטטה עם השכן, מסר כי המתלונן טען שהוא התקוטט עם השכן, "פנים מול פנים". לגבי החבלה בגבו של המתלונן, המתלונן טען כי קיבל מכות מהנאשם באותו מקום על הגב. עוד מסר כי במקום הספציפי שהוכה לכאורה המתלונן ידוע שאין מצלמות ולכן הוא כחוקר גם לא חיפש מצלמות.

פרשת ההגנה:

מטעם ההגנה העידו הנאשם וכן עדי ההגנה השוטרים גב' קורל קסוטו ומר מיכאל בן לולו. כמו כן, הוגשו תמונות של ברכו של הנאשם שנשענה על האספלט והאבן שהמודיע (השכן של המתלונן שהתקוטט את המתלונן והזעיק את המשטרה), הצביע עליה, וטען שבאמצעותה שברו לו את השמשה האחורית ברכב (נ/6); כמו כן, הוגשו המסמכים הבאים: מזכר מאת מר שובל צבי אשר הגיש למתלונן כוס מים על פי בקשתו (נ/11); דיסק עם ארבעה סרטונים בו מתואר כל הליך איזיקת המתלונן, בו נראה הנאשם (נ/1); דוח צפייה מיום 15.12.15 (נ/2); דוח צפייה מיום 17.12.15 (נ/3); דוח פעולה 90020253 בדבר קטטה (נ/4); דיסק של תמונות של פציעה של הנאשם בברך (נ/5).

עדות הנאשם:

הנאשם מסר כי הוא משרת במשטרת ישראל כ-7 שנים. שלוש שנים במסגרת שח"ם (שירות חובה במשטרה) אחרי זה התגייס לקבע. לדבריו, משמש כיום עדיין בתפקיד סייר. עוד מסר כי הוא אחראי וועדות אצל המפקד מחוז לקורס קצינים ומיועד לקצונה, אך כל ההליך פסק עקב התיק הנוכחי.

אשר לאירוע, מסר כי ביום 16.10.15, עבד משמרת צהריים עם השוטרת קורל, כאשר התקבל אירוע של קטטה ברח' בן צבי. בדרכם למקום, התקבלו עוד קריאות על אותו אירוע. כאשר הגיעו למקום, חברו למודיע (השכן של המתלונן) אשר הסביר להם, כי שני בחורים שהינם שכנים שלו הם בעלי כלב. אותו כלב ניסה לתקוף את ביתו של המודיע, בת ה-4.5, ובהמשך החל וויכוח, במהלכו, שני בחורים תקפו את המודיע, ואחד מהם, הרים אבן ושבר את השמשה האחורית של רכבו של המודיע.

באותה עת, השוטרת קורל גבתה עדות מהמודיע עצמו והנאשם ערך סריקות במקום על מנת לנסות לאתר את החשודים שנמסר לו כי היו ממוצא אתיופי. לאחר שלא נמצאו החשודים, הגיע בחור ממוצא אתיופי רכוב על אופניים, לבוש בגדי עבודה. הוא ירד מהאופניים והחל לתקוף את המודיע. הנאשם תיאר כיצד בתגובה הוא ירד מהניידת, ניגש לאותו החשוד, שזוהה אחר כך כמתלונן, ריתק אותו לרצפה, היות וחש סכנה ממשית ומוחשית לחייו של המודיע. המתלונן החל להשתולל, לקלל ולאיים עליו, והנאשם ביקש ממנו להפסיק, אך הוא לא נענה לבקשותיו, ואף ניסה לנשוך אותו מספר רב של פעמים, וירק לעברו מספר פעמים.

בהמשך מחשש שיפגע בו, לאחר שהמתלון סירב לחדול ממעשיו, החליט הנאשם לרתק את המתלון בעזרת היד באזור הצוואר, על מנת למנוע ממנו לתקוף אותו, או לירוק לעברו. המתלון התנהג באלימות קשה, וניסה לקום.

במקום החלה התקהלות רבה של אנשים, בערך כ- 30 איש, וכולם התחילו להפעיל על הנאשם לחץ לשחרר את המתלון. עד אותו הרגע המתלון לא היה אזוק והנאשם ביקש ממנו שיושיט ידיים על מנת לאזוק אותו, אך המתלון סירב. הכל התרחש תוך כדי שהנאשם מתיישב מעל המתלון, כשברך ימין שלו על הגב שלו, וברך שמאל על האספלט, והוא מבקש עזרה מהשוטרת קורל בכבילת המתלון, וביחד איתה הם אזקו את המתלון.

הנאשם הוסיף ותיאר כיצד גם כאשר המתלון היה אזוק בידיו, הוא לא הפסיק להשתולל, לאיים, לירוק וניסה לנשוך אותו. בנוסף מתאר, כי היה לחץ מהסביבה לשחרר את המתלון ואף אדם נוסף שהיה במקום איים עליו. הנאשם מסר כי הרגיש בסכנה וחשש שיבריחו את העצור ממנו, דבר אשר עלול להוביל לאיבוד מקום העבודה במשטרה.

לדבריו, הוא לא ידע דבר לגבי נכונות טענות המתלון לכך שניסו לפגוע באשתו, ומסר כי המודיע טען שהמתלון הוא זה שתקף אותו ונתן לו בוקסים, בעקבות זה שהכלב של המתלון, ניסה לתקוף את הבת של המודיע, ואז התחיל וויכוח והחלה הקטטה. אחד מהחשודים שהיה עם המתלון, הרים אבן ושבר למודיע את השמשה האחורית, ושניהם ברחו מהמקום.

הנאשם מסר, כי בשטח הוזמנה תגבורת והוא העביר את האחריות על המתלון לשוטרת מיראל והפקח אחמד שעבד איתה. הוא עצמו הגיע לתחנה כ- 10 דקות לאחר שהם לקחו את המתלון לתחנה.

אשר למה שהתרחש בתחנת המשטרה, טען הנאשם, כי ראה את המתלון בתא ההמתנה צועק, משתולל ומקלל. המתלון פנה לנאשם וביקש לדבר איתו ביחידות. הנאשם הסכים. הוא הוביל את המתלון לחדר ההמתנה. כאשר נכנסו, מסר כי המתלון התחיל לבכות וביקש סליחה על התנהגותו. לאחר מכן, החזיר אותו לתא, ובהמשך מסר כי הוציא את המתלון שוב מהתא כדי לעשן סיגריה.

אשר לטענת המתלון, כי הנאשם לקח אותו לחדר צדדי על מנת להרביץ לו, הכחיש. כאשר הופנה לחבלות בתמונות, מסר כי אינו יודע כיצד הן נגרמו, אולי מהקטטה עם המודיע, או כאשר התיישב עליו בזמן המעצר. הנאשם מסר כי השימוש היחיד בכוח שעשה היה רק בשטח בעת המעצר שלו, בזמן שהתנגד.

עוד מסר הנאשם אודות אירוע תפיסת הסם בביתו של המתלון, ומסר כי המתלון אמר לו במהלך האירוע כי הוא מתעסק עם מישהו שאינו "פראייר". בהמשך מתאר כיצד פגש במתלון פעם שלישית בתחנה, לאחר שכבר היה בחקירה במח"ש, כאשר המתלון נעצר בגין אירוע דקירות, והמתלון פנה אליו מתא המעצר ואמר לו **"אילן אל תדאג כל כלב ביז'י יומו"**.

בחקירתו הנגדית, אישר הנאשם את הכתוב בדו"ח הפעולה שלו, כמשקף את ההתרחשויות שאירעו באותו היום. הוא מסר כי כאשר נחקר במח"ש לא זכר על איזה אירוע מדובר, וביקש לראות את הדו"ח, אך הדו"ח היה לא קריא בחלקו, והוא הבהיר זאת לחוקר מח"ש מס' פעמים. עוד מסר, כי נזכר מאוחר יותר שהוציא את המתלונן לסיגריה, ולכן לא ציין זאת בדו"ח, ואת אותו טעם נתן לכך שלא ציין בדו"ח, שהמתלונן קילל והשתולל. בנוסף מסר לגבי חבלותיו של המתלונן, כי כל מה שראה רשם בדו"ח הפעולה שלו, ולגביו הגב, אם היה רואה משהו היה מתעד. הנאשם שרטט את המסדרון (נ/7) ומסר כי אין גישה חופשית מרחבת היומנאי למסדרון הזה.

עדת ההגנה השוטרת גב' קורל קאסוטו:

העדה משרתת בתחנת זבולון. ערכה דו"ח פעולה (נ/8) ומסרה הודעה במח"ש (נ/9).
אשר לאירוע המדובר, תיארה כיצד הגיעו בעקבות קריאה במוקד 100 על ידי אזרח שטען ששברו לו את השמשה של הרכב. כאשר הגיעו אכן ראו שמשה מנופצת. לאחר גביית העדות, ומתן אישור הגשת תלונה, התכוונו לעזוב את המקום, ואז הגיע המתלונן ותקף את המודיע. השוטרת תיארה כיצד היא והנאשם יצאו מהניידת כדי להפסיק את האירוע ועצרו את המתלונן. המתלונן השתולל במהלך המעצר, בשלב מסוים הגיעו מספר רב של אנשים שהתקהלו סביבם וניסו גם למשוך אותו מידם, ולא אפשרו להם להמשיך את המעצר ולקחת אותו לתחנה, ולכן הזעיקה תגבורת. אשר לאופן ביצוע המעצר, ציינה השוטרת, שהנאשם תפס בשתי ידיו של המתלונן מגבו והוריד אותו לרצפה. המתלונן המשיך להשתולל וניסה לירוק לעבר הנאשם ולנשוך את ידו. השוטרת מסרה כי לא ראתה ולא שמעה את הנאשם מוציא את המתלונן מחדר המעוכבים לחדר אחר ומכה אותו. אם הייתה שומעת משהו הייתה מגיעה לבדוק. עוד טענה כי לא דפקה על דלת חדר ההמתנה ואמרה לנאשם ששומעים את מה שהוא עושה למתלונן. בנוסף מסרה כי אינה זוכרת אם ראתה את החבלות של המתלונן בשטח. בחקירתה הנגדית מסרה העדה כי ייתכן ולא הייתה בתחנה בזמן האירוע משום שיצאה לשטח בחלק מהמשמרת. בחקירתה החוזרת מסרה כי אם יצאה מהתחנה זה היה עם הנאשם.

עד ההגנה השוטר מר מיכאל בן לולו:

העד הוא שוטר סיור בתחנת זבולון מזה 4 שנים ונתן עדות במח"ש (נ/10). העד הכחיש את טענת המתלונן כי כאשר הוביל אותו לבית החולים שוחח עם שוטרת אחרת, ואמר לה שהנאשם הוא שוטר אגרסיבי ואלים. עוד מסר כי אינו זוכר

בכלל את האירוע, ושהמתלון התלון בפניו אודות מה שאירע לו. בחקירתו הנגדית מסר כי אינו יכול לשלול שהמתלון התלון בפניו על אלימות מצד הנאשם כלפיו, אך אינו זוכר דבר כזה.

דין והכרעה:

כתב האישום מתאר אירוע אלים של הנאשם, בתפקידו כשוטר, כלפי המתלון, אשר היה אותה עת, עצור. הרקע לאירוע הוא מעצרו של המתלון על ידי הנאשם במסגרת קטטה וסכסוך שכנים, כאשר במהלך אירוע המעצר נאלץ השוטר, לדבריו, להפעיל כוח כלפי המתלון, וזאת בשל התנגדותו של האחרון והתנהגותו האלימה.

אין מחלוקת אודות הכוח שהפעיל השוטר כלפי המתלון "בשטח", ועל התנהגותו הבעייתית האלימה של המתלון, לרבות התנגדותו למעצר, והדברים שהשמיע כלפי הנאשם. הדברים אף מתועדים בסרטון וידאו.

המחלוקת נוגעת לאירוע האלים הנתעב, בתחנת המשטרה, לאחר שהמתלון נעצר והובל מ"השטח" לתחנת המשטרה.

בעניין זה יש בפני בית המשפט שתי גרסאות:

מחד, טוען המתלון כי הנאשם גרר אותו בכוח מחדר המעוכבים, לחדר צמוד, ושם הכה בו נמרצות, תוך שהוא גורם לו לחבלות. מנגד, טוען הנאשם "לא היה ולא נברא", הוא מכחיש שנקט באלימות כלשהי כלפי המתלון בתחנה.

על מנת להכריע בין גרסאות הצדדים, אפנה לבחון את גרסאות השניים, על מנות לעמוד על מהימנותן בזיקה ליתר חומר הראיות שהונח בפני בית המשפט.

גרסת המתלון:

המתלון מסר כי הגיע למקום בעקבות שיחת טלפון מאשתו ובה מסרה לו כי השכן מאיים עליה. המתלון מאשר כי הגיע למקום ובינו לבין השכן התפתחה קטטה, שנעצרה על ידי הנאשם ושוטרת נוספת שהייתה במקום, ומיד בסמוך לכך הוא נעצר. את מעצרו תיאר המתלון כאלים במיוחד: **"אותו שוטר לא היה אכפת לו כלום, שם לי את הראש על האספלט, מצמיד את הברך שלו על הגב שלי, צעקות...אמרתי לו שאני לא מתנגד למעצר...רק בסוף בסוף שכבר לא יכלתי לנשום אמרתי לו 'יא בן ז...'..."** (עמ' 3 לפרוט' בש' 12-15).

בהמשך מתאר המתלון את שהתרחש בתחנת המשטרה לאחר מעצרו באופן הבא:

"הוא בא אחרי רבע שעה, חולצה פתוחה, כולו באטרף, בא אלי אמר לי 'בוא בוא', אמרתי לו 'לא, עצרתם אותי פה, אני נשאר פה'. יש תא המתנה קטן הוא פתח אותו ואמר לי 'בוא'. בסופו של דבר הוא בא, משך אותי מהאזיקים ביד, הכניס אותי לחדר צדדי אמר לי 'בוא עכשיו אני אראה לך מי זה גבר'. קיבלתי בוקסים, כאפות, מרוב הכאפות התכופפתי, הייתי בלי חולצה, התחיל לתת לי לאטמות, אני בוכה על החיים שלי..." (עמ' 4 לפרוט' בש' 2-7).

המתלון נחקר בסמוך לאחר האירועים הללו ומסר גרסה עקבית לאורך חקירותיו.

בחקירתו במשטרה (ת/9), הוא מסר גרסה התואמת את הדברים שמסר בעדותו בבית המשפט. כבר בתחילת חקירתו מסר, כי הותקף על ידי הנאשם בתחנה לאחר המעצר (ראה ת/9 בש' 20-21). באותה החקירה הודה המתלון, כי התנגד למעצר באופן חלקי, וכן כי השתולל בניידת.

בחקירתו במח"ש מסר גרסה דומה (ראה ת/10 בש' 28-43).

הנאשם התלון פעם נוספת על האירוע למחרת האירוע, בדיון מעצרו בבית המשפט השלום בפני כב' השופטת הבכירה י. אבירם, ששימשה אותה עת כשופטת מעצרים. הוא הציג את חבלותיו וטען כי הם נגרמו כתוצאה מהכנסתו לחדר ומכות שקיבל. באותה ההזדמנות ניתנה החלטה על תיעוד חבלותיו הקשות של המתלון והענקת טיפול רפואי וכן הורתה כב' השופטת אבירם על העברת כל החומר הרלוונטי למח"ש.

תיעוד חבלותיו של הנאשם כפי שהן נחזות בת/8א, עולה בקנה אחד עם גרסתו של הנאשם. בתמונות ניתן לראות סימנים אדומים על שטח נרחב מגבו של המתלון, כמו גם חבלות בצווארו ובידיו.

סרטוני הווידאו שהגישה ההגנה (נ/1), המתעדים את מעצרו של המתלון בשטח, מתעדים באופן חלקי את אירוע המעצר, ותואמים תיאוריו של המתלון. כך, למשל ניתן לראות באותם הסרטונים התקהלות אנשים מסביבו בעת המעצר, ואת הנאשם רוכן על הנאשם תוך שהוא מצמיד את ברכו לגבו של הנאשם ומרתק אותו ארצה על האספלט, בעוד זרועו של הנאשם על צווארו של המתלון.

לאחר שבחנתי את גרסתו של המתלון, מצאתי כי מדובר בגרסה אותנטית מהימנה ועקבית. המתלון מסר גרסה קולחת, הוא תיאר את האירועים באופן דומה פעם אחר פעם, הן בחקירותיו השונות, והן בבית המשפט. להתרשמותי, מדובר במי שמתאר את הדברים כהווייתם, כמי שחוזה אותם, תוך שהוא אינו ממזער את התנהגותו הבעייתית האלימה באירוע, לרבות ההתנגדות למעצר, היריקות והקללות כלפי הנאשם, למרות שהוא מבין שיש בהם כדי לסבכו.

המתלון מסר את גרסתו באופן מפורט מספר פעמים לאחר האירוע, ובפני גורמים שונים לאורך ההליך. גרסתו מקבלת חיזוק גם מהסרטון המתעד את אירוע המעצר, הרקע הקודם לאירוע בתחנה, וכן מגרסת הנאשם עצמו אשר תיאר כיצד הפעיל כוח לשם מעצרו של המתלון.

העובדה כי המתלון מודה גם במעשים אשר יש בהם כדי לסבך אותו ולהציגו באור שלילי, מחזקת בעיני את אמינות דבריו וגרסתו.

גרסת הנאשם:

גרסתו של הנאשם לאירועי אותו היום תועדו לראשונה בדו"ח הפעולה שערך בסמוך לאירוע (ת/2), לאחר מכן, מסר גרסה אודות האירועים בחקירתו (ת/1) ולבסוף מסר עדות בבית המשפט.

בדיווח הראשוני על האירועים, בדו"ח הפעולה (ת/2), מגולל הנאשם את אירוע המעצר, את התנהגותו של המתלון כלפיו שאופיינה לדבריו בקללות, יריקות, נשיכות ואיומים שהופנו כלפיו.

אשר למה שהתרחש בתחנת המשטרה, עניין זה זוכה להתייחסות רק בסוף דו"ח הפעולה באופן הבא:

"כאשר הגעתי לתחנה דוד ביקש ממני לדבר איתי בנפרד ביחד עם דוד נכנסו למשרד ואמר לי אני ממש מתנצל לא התכוונתי לכלום היתי ממש עצבן ולא הפסיק לרגע לביקש ממני סליחה ושהוא רגיש לילד שלו ולחץ לי יד תוך כדי שהוא בוכה ומבקש סליחה מביע חרטה".

ביום 24.2.16, נחקר הנאשם אודות האירוע (ת/1). בתחילת חקירתו, הפנה הנאשם לדו"ח הפעולה שערך ומסר שאינו זוכר את האירוע. לדבריו, הוא טיפל באירועים רבים. הוא הכחיש בחקירתו, כי עשה שימוש בכוח מעבר לשימוש בכוח סביר שנקט בעת המעצר לאור התנגדותו של המתלונן למעצר. בהמשך תיאר כי פגש במתלונן שוב בתחנת המשטרה, כאשר ישב בתא המעוכבים, והוציא אותו, לביקשתו, לחצר לעשן סיגריה, ואף ביקש סיגריה עבורו מהיומנאי (ת/1, בש' 13-14).

הנאשם שב והפנה לדו"ח הפעולה שלו ובהמשך החקירה מסר את תשובותיו בהתאם לדברים שכתב בדו"ח הפעולה, ולגבי היתר מסר, כי אינו זוכר מאחר וחלף זמן רב מאז. הוא הכחיש כי משך את המתלונן לחדר ההמתנה באזיקים, וחזר על גרסתו כי המתלונן התנצל בפניו.

בעדותו בבית המשפט, המפורטת לעיל, מסר כי ראה את המתלונן בתא המעוכבים, לאחר מעצרו, כשהוא צועק, משתולל ומקלל, וכן הוסיף, כי המתלונן ביקש לדבר איתו ביחידות. הוא הסכים, והשניים הלכו לחדר ההמתנה שם, לדבריו, המתלונן החל להתנצל ולבכות. בהמשך מסר, כי הוציא את הנאשם פעם נוספת מתאו, לחצר, כדי לעשן סיגריה.

לאחר שבחנתי את גרסתו של הנאשם, את האופן בו נמסרה והתנהגותו על דוכן העדים, מצאתי כי גרסתו של הנאשם קשה עלי ולהתרשמותי וקביעתי היא אינה אמינה עלי.

הנאשם שב וחזר על כך שאינו זוכר חלקים נרחבים מהאירוע, בשל ריבוי האירועים בהם הוא מעורב, וכן לאור העובדה כי חקירתו בוצעה 4 חודשים מאז האירוע. יחד עם זאת, במהלך עדותו בפני בית המשפט, מסר גרסה מפורטת למדי של האירועים, ואף הוסיף פרטים כבושים שונים, אותם לא מסר במהלך חקירתו. כך למשל, מסר הנאשם, כי פגש בנאשם בתחנה פעם שלישית, בעת שהיה מעורב באירוע אחר. באותו תיאור זכר הנאשם כיצד קילל אותו המתלונן, וזאת ללא שערך כל תיעוד לכך, וכן זכר את הסיבה למעצרו של המתלונן. תמוה בעיני כיצד הנאשם שטען שאינו זוכר את האירועים, ידע 'לרדת' לרזולוציה כה ממוקדת ולמסור שהוא זוכר שהמתלונן קילל אותו ובעוון איזה עבירה נעצר.

בנוסף, הנאשם טען כי המתלונן פנה אליו מתא המעוכבים וביקש לדבר איתו ביחידות על מנת להביע בפניו את התנצלותו. לא ברור כיצד הדברים מתיישבים עם התנהגותו של הנאשם לפני ואחרי אותה ההתנצלות. כך למשל, מתאר הנאשם את התנהגותו של המתלונן לפני שביקש ממנו ללכת לחדר נפרד:

"שאלה: האם פגשת את דוד [המתלונן - ש.ב.] בתחנה לאחר מכן באותו היום?

תשובה: כן.

שאלה: איפה ראית אותו?

תשובה: בתוך חדר העצורים, כאשר הוא משתולל מקלל. " (ת/1 בש' 117-120).

כלומר, הנאשם מתאר את המתלון בתא העצורים כאשר הוא נסער, עצבני מקלל, ומשתולל, אך באופן שאינו מתיישב כלל עם התיאור הזה, מוסר הנאשם, כי המתלון ביקש להיפגש עימו בחדר נפרד. באותה נשימה, מוסר הנאשם, כי המתלון שינה את הלך רוחו לחלוטין, והחל להתנצל בפניו ולבכות. שני הלכי הרוח הללו שמתוארים על ידי הנאשם, אינם מסתברים בעיני בית המשפט ואינם מתיישרים עם ההיגיון והשכל הישר.

המתלון אכן הותיר רושם של בחור צעיר חסר עכבות, אשר לא נרתע מהפגנת אלימות לפתרון מחלוקות. מחומר הראיות עולה, כי הוא הגיע לביתו, על מנת ליישב את המחלוקת עם שכנו, בכוח הזרוע. כאשר הגיע הנאשם והשוטר למקום, אישר המתלון כי הוא לא ירא את הנאשם. הוא קילל אותו נמרצות, איים עליו והתנגד למעצרו. הנאשם טען, כי באותה נקודת זמן, נאלץ להפעיל עליו כוח, וכך עשה, על מנת להתגבר עליו. הדברים הללו תועדו בסרטון וידאו של ההגנה ולא ניזקקו לכל פרשנות.

אם כך, כשהיה המתלון שוב סוער וגועש בתא המעוכבים, כיצד זה, שבמצב כזה, שהוא מצב מסוכן מבחינת הנאשם, הסכים לפתע הנאשם, לקחת את הנאשם לחדר צדדי, לבדו, ללא סיוע מעמיתיו, כאשר הוא מסתכן באירוע אלים נוסף מצד המתלון, שעלול חלילה לנקום ולפגוע בו. לקביעת, תהיה זו, ממחישה את עוצמת חוסר הסבירות שבגרסת הנאשם.

זאת ועוד, לא ברור מדוע הנאשם אשר הביא את המתלון לתחנה (ובכך סיים את מעורבותו באירוע, ולו בוודאי עוד מטלות כשטר מן המניין), נמצא, כך סתם, ליד חדר המעוכבים. וגם אם עבר שם, וגם אם אתן אמון בגרסתו לפיה המתלון פנה אליו וביקש לדבר איתו ביחידות, לא ברור מדוע החליט על דעת עצמו, להוציא את המתלון מאותו חדר כאשר האחרון, אני מזכיר, מצוי בסטטוס של עציר.

יציאתו של עציר מחדר מעצר/מעוכבים הינו, לפי נוהלי המשטרה, אך ורק לחקירה או להארכת מעצר. כל יציאה אחרת צריכה להיות מגובה בתיקון ואישור מהממונה. לכן, מה לו לנאשם שהינו שוטר מן המניין המבצע את עבודתו, כי ישעה לבקשת עציר (המתלון), שהיה לדבריו, מאוד אלים כלפיו, יוציאנו מחדר המעצר, על מנת לנהל איתו שיחת נפש ומחילה. האם לנאשם כשטר מן המניין עניין אישי עם עצור כזה או אחר? מה לו בקשת סליחה מעצור כזה או אחר, ומה לו להתבודד עם עצור? חוששני כי גם גרסה תמוהה זו נשמעה מופרכת למדי.

בנוסף, לכל אורך גרסאותיו של הנאשם, ניכר שהפרטים בהם הוא נזכר, הם פרטים אשר מציגים את המתלון באור שלילי. כך למשל, "נזכר" כיצד התראו, כאשר המתלון נעצר בגין עבירה אחרת. אך ביחס לאירוע שבנדוננו, לא זכר בדיוק לאיזה חדר נכנס יחד עם המתלון, כאשר האחרון ביקש לדבר איתו ביחידות (ראה ת/1 בש' 162 וכן בפרוט' בעמ' 32, ש' 14). דוגמא נוספת היא העובדה, כי הנאשם ציין את השתוללות המתלון בתא המעצר רק בחקירתו ובבית המשפט, ואולם בדו"ח הפעולה שהיה מיד אחרי האירוע, לא צוין דבר אודות התנהגות חריגה מצד המתלון. לעניין זה השיב בעדותו "לגבי ההשתוללות, כנראה שגם את זה פספסתי ולא רשמתי בדו"ח הפעולה" (עמ' 30 לפרוט' בש' 162).

23 ועמ' 33 בש' 9).

לקביעתי הנאשם הועלב ע"י המתלון "בשטח". האחרון קילל אותו ואיים עליו שיפגע בו. הנאשם ידע שהוא מצולם בשטח, ולכן הקפיד על אופן הפעלת הכוח כלפי המתלון. כאשר הובא המתלון לתחנה, והנאשם שמע אותו משתולל ומקלל בחדר המעצר, גמלה בליבו ההחלטה "להעניש" אותו על דבריו כלפיו "בשטח", וזה היה המניע שהוביל לתקיפת המתלון.

להתרשמותי הנאשם בדה מליבו תכנים אשר יציגו את המתלון באור עגום, ויבאישו את ריחו בפני בית המשפט, ולכן טרח והדגיש כי פגש בו עקב מעצרו בעוון אירוע דקירה.

זכרוננו המתעתע של הנאשם וכבישת פרטים הינו עדות נוספת לחוסר מהימנותו כפי שזו באה לידי ביטוי לאורך כל עדותו בפני בית המשפט ועל כן לקביעתי יש לדחות את גרסתו כבלתי מהימנה.

עיגונים ראייתיים נוספים:

סרטון הוידאו מחזק את גרסת המתלון אשר אישר כי התנגד למעצר וכי הופעל עליו כח רב מצד הנאשם. בסרטון ניכרת עוצמת הכח, כיצד הנאשם רוכן על המתלון ומרתק אותו לאספלט. הגם שהפעלת כח זו היתה נדרשת, נוכח האלימות שהפגין המתלון והתנגדותו למעצר, יש בה כדי ללמד על כך, שהמתלון לא הגזים בתיאוריו את התנהגות הנאשם והכח שהופעל עליו.

הסרטון גם ממחיש את האופן בו "ישב" הנאשם על המתלון כאשר ריתק אותו. הוא מלמד שלא היו חילופי מהלומות בין השניים, או חבטות, מלבד ריתוק פאסיבי עוצמתי של המתלון ארצה, שהתבטא בכך שהנאשם ריתק את המתלון ארצה תוך שהוא משתמש בכובד משקלו, ונשען עליו עם ברכו וידיו.

בחינת התייעוד של חבלותיו של המתלון (ת/8א) וביתר מיקוד, בחינת החבלות בגבו, מלמדת על שטפי דם תת עוריים וסימנים חבלתיים. ראיות מוחשיות אלה, המשתקפות היטב בתמונות שהוצגו, הינן עדות ישירה לחבלות. אין בהם כדי ליתן הסבר סביר אחר כיצד 'יתכסה' גבו של הנאשם בחבלות אם אכן היה מדובר בריתוק של הנאשם ארצה.

גם צפייה בסרטון אודות המעצר והתנוחה בה נראים השניים באותה הסרטון אינה מסבירה אותן חבלות.

ממצאי מהימנות ועובדות:

גרסת הנאשם נמצאה בלתי מהימנה ובית המשפט מבכר על פניה את גרסת המתלון שנמצאה מהימנה בכל הנוגע

לאירוע האלים נשוא כתב האישום.

הנאשם הגיע לאירוע אלים של סכסוך שכנים בו היה מעורב המתלון. האחרון היה מעורב בקטטה עם שכנו. הנאשם הפעיל כח כדי לעצור את המתלון שהתנגד למעצר. הפעלת כח זו היתה כדי. היא כללה ריתוק המתלון לאספלט תוך שהנאשם רוכן על המתלון מניח על גבו את ברכו וכן את זרועו באזור הצוואר.

המתלון נעצר והובל לתחנת המשטרה. לכששהה המתלון בחדר המעצר/מעוכבים בתחנת המשטרה, הפעיל הנאשם על המתלון כח שלא כדין בכך שתקף אותו. הוא ניגש אליו הוציא אותו מתא המעצר והוביל אותו לחדר אחר, שהוא יודע שאינו מצולם, תוך שהוא מושך אותו באזיקים שהיו על ידיו.

הנאשם הכניס את המתלון לחדר משרדים ריק מאדם שם היכה הנאשם את המתלון, באמצעות ידיו, ובשלב מסוים, על מנת לא להיות חשוף למכות בחזית הגוף, רכן המתלון קדימה, כשגבו חשוף לנאשם, אשר חבט בו בגב. לאחר מכן החזיר הנאשם את המתלון לתא כשהוא חבול.

נשללת הטענה כי החבלות נגרמו כתוצאה מהקטטה של המתלון עם שכנו. לפי חומר הראיות, אותה קטטה היתה 'פנים אל פנים', מריבה קצרה למדי, ולא נטענה כל פגיעה באזור גבו של המתלון, אף לא ע"י השוטרים עצמם (הנאשם ושותפתו), שהגיעו לאירוע בעודו באיבו (ראו גם סעיף 2 (א) לתשובת הנאשם בכתב - "הודעה על כפירה מפורטת", בהתייחס לכתב האישום).

נשללת הטענה כי החבלות נגרמו כתוצאה מהישענות השוטר על גבו של הנאשם באמצעות ברכו, על גבו של המתלון, באירוע "בשטח", טרם הובלתו לתחנה. הנאשם מואשם בתקיפה סתם (לפי סעיף 379 לחוק העונשין), ולפי יסודותיה העובדתיים של עבירה זו, אין צורך בהוכחת חבלה של ממש. די בכך שבית המשפט יקבע, כי הנאשם הפעיל כח שלא כדין על המתלון. לצורך כך, גם לא נדרשת חו"ד מומחה רפואי שתצביע על הקשר הסיבתי עובדתי בין החבלה לגורמיה. די בהעדפת גרסת המתלון על פני גרסת הנאשם, כדי לקבוע כי המתלון הותקף. לכן, גם אם אקבע כי החבלה התת עורית בגבו של המתלון מקורה באירוע שהתרחש "בשטח", אין בכך כדי לשלול את הקביעה העובדתית להכאת המתלון בתחנת המשטרה - קביעה המבוססת על מהימנות גרסת המתלון שלה נמצאו חיזוקים, אל מול גרסתו הבעייתית של הנאשם שנמצאה מופרכת ובלתי מסתברת.

זאת ועוד, לא מצאתי בעדי ההגנה חיזוק של ממש לגרסתו של הנאשם. שכן, בעדויותיהם, התייחסו בעיקר להתנהגותו של המתלון במהלך אירוע המעצר "בשטח". זו, כאמור, אינה במחלוקת, ואף מהווה מניע להתנהגות אלימה מצד הנאשם כלפי המתלון כמתואר בכתב האישום.

סוף דבר:

על יסוד כל האמור, הנני קובע, כי המאשימה הוכיחה את עובדות כתב האישום מעבר לכל ספק סביר, ועל כן אני

מרשיע את הנאשם בעבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין התשל"ז 1977.

ניתנה היום, כ"ב חשוון תשע"ט, 31 אוקטובר 2018, במעמד הצדדים